



Așa îmi amintesc de bunicul meu, Vasia.
Alături de câinele lui uriaș, mereu
înconjurat de flori.



A hand is shown holding a piece of fur, likely a dog's coat, which is being prepared for use as clothing. The fur is rendered with dense, textured lines.

A adunat blana deasă a câinelui
ca să-mi facă o haină din ea.

A person is shown from the chest up, wearing a thick fur hat and a fur coat. The person has a serious expression. The fur is rendered with dense, textured lines.

Nu știu cum reușea să cultive flori așa
de frumoase în condiții de permafrost.

A murit când aveam doar patru ani,
și n-am apucat să-l întreb cum a ajuns
familia noastră în regiunea aceea
înghețată și pustie a Siberiei.



Abia ca adultă am aflat povestea.
Mi-a spus-o Liuba, sora lui mai mică.
Avea cinci ani când a fost deportată
familia noastră.

2019, Hantî-Mansiisk, în Siberia
de Nord, acasă la Liuba, sora
bunicului meu.



au răsunat
bătăi în ușă în
toată noaptea.

Cu zece
zile înainte de
începutul celui
de-Al Doilea Război
Mondial*

* Pe Frontul de Răsărit - 22 iunie 1941 (n.t.)

12 iunie 1941, România. Satul
Aristovka, aflat sub ocupație
sovietică.

BUM
BUM

BUM
BUM


Erau soldați înarmați.





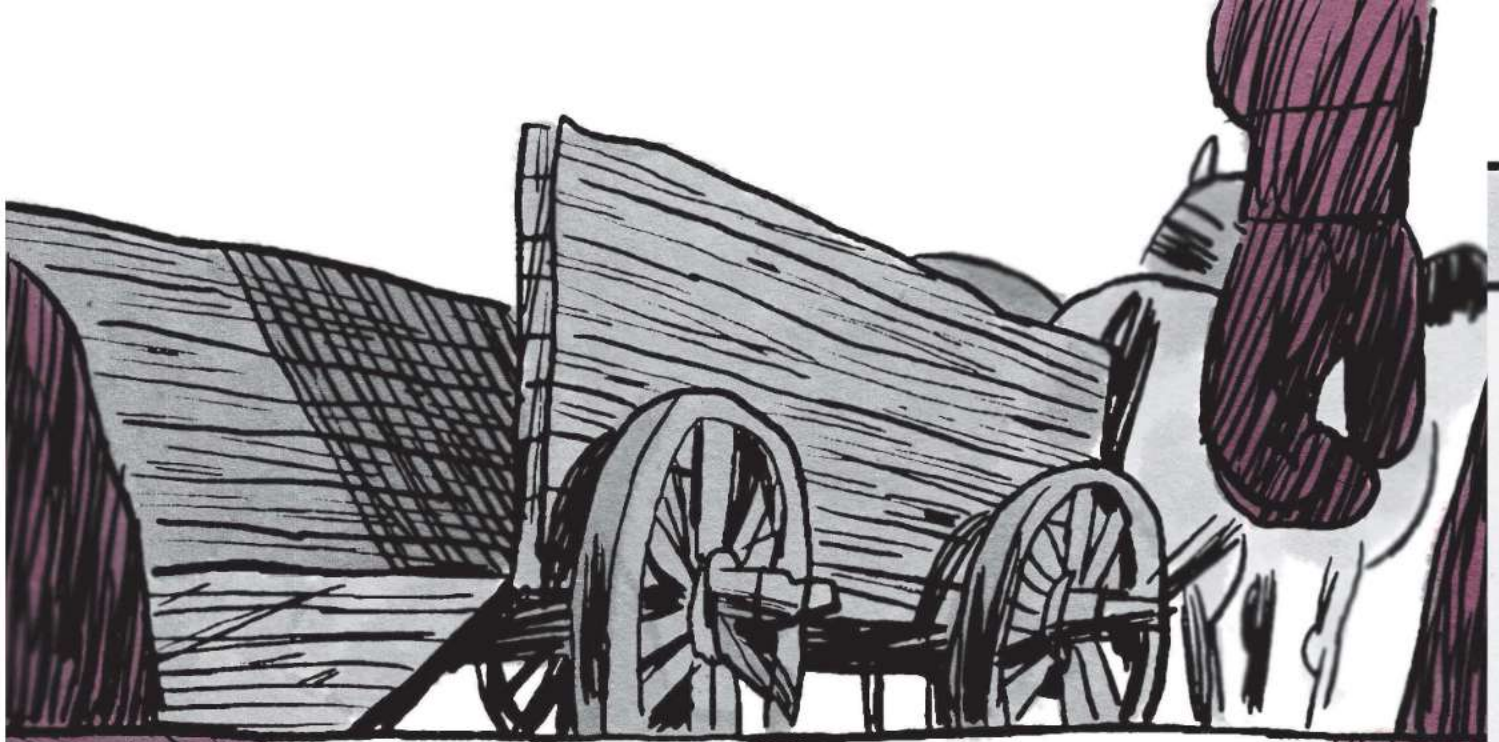
Bunicul tău, Vasia, a fost pus la zid.





Nu ne-au dat voie să luăm nimic cu noi și ne-au spus că vom fi duși în capitala regiunii.

Am reușit totuși să luăm pe ascuns câteva lucruri: o pernă, o icoană, un borcan cu ouă și un preș țesut de mână să ne învelim.



Ne-au urcat în căruțe trase de cai
și-am pornit spre necunoscut.



Eu și Kolia, fratele meu mai
mic, plângem.

Trăiam foarte simplu - aveam o vacă, doi porci și câteva găini.

Părinții noștri, Agafia și Zaharia - străbunicii tăi.

Vasia

Kolia

eu

Vania



